No. 1740 Zaterdag 5 Mei 1917. 34ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Rondom de Nieuwe Begrooting.

VI.

In het V. V. werd de opmerking gemaakt, dat vele der huurgrondjes onverbouwd blijven. De Leden van den Kolonialen Raad zijn van meening, dat „wie zijn huur niet trouw betaalt en zijn grondjes niet bewerkt, tot ontruiming gedwongen behoort te worden."

Het moeilijke agrarische vraagstuk wordt op deze wijze wel wat te gemakkelijk opgelost.

Waarom zou iemand, *die trouw zijn huur betaalt*, gedwongen kunnen worden zijn grondje te ontruimen?

De Leden van den Kolonialen Raad antwoorden: omdat hij zijn grondje niet behoorlijk bebouwt.

Is dat een doorslaande reden?

Zijn dan niet vele grondjes gehuurd enkel en alleen om goedkooper buiten te wonen, om te blijven in de nabijheid van familie en kennissen, in een buurt, waar men van jongsaf is opgegroeid?

Als de huurder van die grondjes flink werk in de stad heeft en *geregeld zijn huur betaalt*, maar zijn grondje niet bewerken kan uit gebrek aan de noodige werkkracht in eigen familie, zou zoo'n oppassend man dan maar gedwongen kunnen worden zijn grondje te verlaten, omdat het niet bebouwd is?

Ons dunkt, dat er wel degelijk rekening moet gehouden worden met de groote navraag naar huurgrondjes voor niet–landbouwers, die werk hebben in de stad.

In de buitendistricten behoort ook voor werklieden, of kleine ambachtsbazen een goedkoope vestigingsplaats beschikbaar te zijn.

Die menschen verdienen hun brood onafhankelijk van den landbouw.

Neem maar eens de 400 werklieden van Sta. Barbara of de kleine duizend van de Curaçaosche.

Daar die menschen buiten hun werk hebben, willen ze ook graag buiten, dicht bij hun werk, wonen. Maar tijd of lust om hun grondje te bebouwen ontbreekt hun.

En al die menschen zouden gedwongen kunnen worden hun grondje te ontruimen, ofschoon ze trouw hun huur betalen?

Is het dan niet jammer, dat zulke mooie stukjes grond onbebouwd blijven?

Zeker, dat stemmen we volkomen toe.

Maar, alle hout is geen timmerhout, evenmin als elke grond bouwgrond is.

Blijven vele huurgrondjes onbebouwd, omdat de huurders elders hun brood verdienen, ook heel veel huurgrond is niet geschikt tot bouwgrond.

Daarom zal het zeer zeker aanbeveling verdienen bij het verdeelen van nieuw uit te geven gronden rekening te houden zoowel met geschiktheid van den bodem als met het doel waarvoor die grondjes te huur gevraagd worden.

Een mooie lap, uitstekend voor landbouw geschikt, blijve daarvoor bestemd, maar men houde ook een plaatsje open voor niet landbouwende buitenbevolking. Daarom hoeven deze menschen nog niet een stuk kale rots, of een steenachtige berghelling, vlak op den wind, te bewonen. Een klein beetje tuinieren doen ze allemaal graag. Eenieder houdt graag kippen enz.

Curaçao is geen landbouwkolonie, men mag derhalve de huurgrondjes niet uitsluitend bestemmen voor een landbouwende bevolking. Een groot gedeelte van de buitenbevolking leeft niet van den landbouw, ook voor hen dienen grondjes beschikbaar te zijn.

In verband met bovenstaande komen we nog op een andere moeilijkheid.

De nieuw aangekochte plantages in de Benedendistricten werden door het Bestuur reeds een paar jaar gereserveerd voor de pachters, die uit de buurt van groote plantages daarheen verplaatst moeten worden.

Maar waar moeten de jonge mannen dan wonen, die, van die districten afkomstig, al sinds jaren in de stad werken, met een meisje uit die buurt willen trouwen en het geld voor hun huisje al bij elkaar hebben?

Dat trouwen moet telkens opnieuw worden uitgesteld, omdat die jongelieden voor het huren van die grondjes niet in aanmerking kunnen komen.

Het getal dezer jonge mannen is tamelijk groot. De teleurstelling, om niet te zeggen de ontevredenheid, onder hen is algemeen. Het Gouvernement heeft grond en zij hebben geld, maar ze kunnen met geen geweld een stukje in huur krijgen.

In de stad gaan wonen?

Dat is voor velen van hen iets onmogelijks.

De geheele familie is zóó gewend aan het buitenleven, dat zij in de stad niet zou kunnen aarden.

Daarbij, het kost in de stad allemaal zooveel duurder! Het is daar allemaal zoo heel anders!

Neen, neen, dan nog maar een jaartje gewacht met trouwen, er zal wel een stukje grond open komen!

Ja, dat zal het! Als het Gouvernement kan besluiten een gedeelte van die gronden aan hen te verhuren.

Er is gebrek aan woninggrond in de Benedendistricten voor de jongelui, die trouwen willen.

Kan daar niet in worden voorzien?

Het is toch uit te rekenen, hoeveel pachters er verplaatst moeten worden, en hoeveel grond dezen noodig hebben.

Blijft er dan niets meer over?

Zoo ja, waarop moeten de jongens dan wachten?

Bestem nu voor hen dát gedeelte, wat later overblijft en ten slotte toch onder hen verdeeld zal kunnen worden.

Het is van groot maatschappelijk belang, dat jongelui, die trouwen willen en trouwen kunnen, daarin niet worden belemmerd.

En die belemmering bestaat in de Benedendistricten al jaren, omdat hun geen grond verhuurd kan worden.

VERSLAG
van de
OPENBARE BEHANDELING
der
KOLONIALE BEGROOTING
in den Kolonialen Raad.

I.

Er was Donderdagavond veel belangstelling. Even over achten opende de Voorzitter de vergadering. Aanwezig waren alle Leden van den Raad, behalve de Heer C. S. GORSIRA JPEz.

Als Gemachtigden van den Gouverneur zaten aan de groene tafel: Mr. J. B. GORSIRA, Procureur generaal; de Heer L. v. D. VEEN ZEPPENFELDT, Administrateur van financiën; de Heer H. MEERDINK, Inspecteur voor het Onderwijs; de Heer Ph. VAN DER BREGGEN, Directeur van O. W.; DR. N. WATERMAN, Directeur van O. G. en de Heer G. B. DUSSEL, Landbouwkundige.

Nadat de notulen der vorige vergadering waren goedgekeurd en mededeeling was gedaan der ingekomen stukken werden de Algemeene Beraadslagingen geopend.

De Heer **F. W. P. Winkel** begon met een warm pleidooi voor de verhooging van de traktementen der ambtenaren.

In 1913 ontvingen sommige hoofdambtenaren eene verhooging, in 1914 de Leden van het Hof, maar de subalterne ambtenaren bleven nog altijd staan op hun laag traktement, terwijl de levensomstandigheden zeer verzwaarden. De Gouverneur had toegezegd de verhooging bij een volgende begrooting in te voeren zonder verzwaring van den belastingdruk. Vermeerdering van belasting is er gekomen, maar de verhooging der traktementen bleef uit. De verhooging van belasting is grootendeels te danken aan de moeilijke omstandigheden, waarin Nederland verkeert wegens den oorlog. Spreker betreurt het zeer, dat in 4 jaar tijds het Bestuur nog niet komen kon tot verbetering der traktementen. De lasten voor dergelijke ambtenaren zijn in dien tijd wel 50 % zwaarder geworden.

Z. Exc. de Minister van Koloniën heeft bij Derde Nota van Wijziging op onze begrooting het traktement van 13 subalterne ambtenaren verbeterd, maar de toestand van het groote gros bleef ongewijzigd. Te recht noemde de Heer KNOBEL in de Tweede Kamer het een magere troost als deze ambtenaren worden afgescheept met de belofte, dat zij het volgende jaar in aamerking zullen komen. In één jaar tijds kan zoo veel gebeuren! De Minister heeft van de vermeerderde opbrengst onzer geldmiddelen onmiddelijk 73,000 Gld. bestemd voor O. W. en meende de traktementen niet te mogen verhoogen, omdat voor de daartoe noodige *blijvende* uitgaven de Koloniale Raad niet gehoord was. Maar hier vergist zich Z. Exc. Niet eens, maar meerdere malen heeft de Raad om die verhooging gevraagd en zou ook nu niets liever zien, dan dat daarmede niet gewacht werd tot een volgende begrooting, doch dat de verhooging der traktementen nog dit jaar werd ingevoerd. De Raad is voor deze blijvende onkosten wel degelijk gehoord en kan elk oogenblik opnieuw gehoord worden. Dankbaar erkent Spreker, dat de Gouverneur persoonlijk die verhooging bij den Minister heeft aangevraagd. De Gouverneur is goed overtuigd van den nood der ambtenaren. ZHEG. verklaart, dat zij met hun gering traktement bijna niet kunnen rondkomen. De Heer WINKEL zou dit nog sterker willen zeggen en verklaart rondweg, dat zij heelemaal niet kunnen toekomen daarmede.

Spreker begrijpt den Minister niet. Over de onkosten voor reorganisatie van Politie is de Raad gehoord, en toch bleef die reorganisatie uit. Over de nieuwe plannen ter bevordering van de Openbare Gezondheid werd de Raad niet gehoord en die werden wel ingevoerd. De Raad werd eenvoudig voor een voldongen feit geplaatst. Als op deze wijze van Nederland uit maar uitgaven worden gevoteerd ten laste der Curaçaosche Begrooting, zal de financiëele onafhankelijkheid der Kolonie wel niet ernstig gemeend zijn. Spreker wil niet herhalen, wat hij het vorig jaar te berde heeft gebracht omtrent de reorganisatie van Politie, maar het Bestuur mag niet in de meening verkeeren, dat de toestand verbeterd is, omdat er geen klachten inkwamen.

Men gaat met zijn klachten niet tot den Procureur generaal, omdat men vooruit weet, dat bij hem de Politie toch altijd gelijk heeft. De reorganisatie nogmaals in overweging aanbevelend, dringt Spreker op spoedige verbetering aan.

De Heer WINKEL verheugt zich over het plan om op de Bovenwindsche eilanden een ommegaand rechter aan te stellen. Hij hoopt, dat voor deze benoeming een deskundige zal worden aangesteld, en daarmede bedoelt Spreker een gegradueerde van de Hooge School, of iemand die hier Praktizijns–praktijk heeft uitgeoefend.

Steeds was de Heer WINKEL een warme voorstander van een stoomverbinding tusschen de eilanden, en hij is dit nog, misschien nog sterker dan vroeger. Evenwel, nu de aanschaffing van een stoomboot in de tegenwoordige tijden zoo duur is, zou hij als tijdelijken maatregel aansluiting willen zoeken met een groote stoomvaartlijn, en verder per zeilgelegenheid.

In de Memorie v. Antwoord wordt gezegd, dat somtijds voor bedienden, komende van andere eilanden, zekerheidsgelden moeten gestort worden, de Heer WINKEL meent, dat dit tegen de Wet is, die bedienden zijn geen vreemdelingen en moeten vrij worden toegelaten.

Dankbaar, dat er eindelijk een Openbare Begraafplaats aan de Overzijde zal komen, is hij toch niet voldaan. Ook op Pietermaai behoort er een te zijn.

Spreker hoopt, dat de Commissie op Curaçao gevormd om de Arubaphosphaat-mijnen te exploiteeren in haar verwachting niet zal worden teleurgesteld en haar de vereischte concessie zal verleend worden.

Het middagschot is van groot nut voor geheel de bevolking, vooral voor de arbeidende klasse. Spreker hoopt, dat dit zal worden hersteld.

Over het Onderwijs wordt al 10 jaar lang door den Raad geklaagd. Zes jaar geleden werd door de Ouders een request ingediend bij het Bestuur, om de gewenschte verbeteringen in te voeren. De Leden der Tweede Kamer DE MEESTER en KLEEREKOOPER hebben over ons onderwijs geklaagd. Daarop kwam een protest van de Schoolcommissie, dat de toestand zoo erg niet was en die Leden der Tweede Kamer onjuist waren ingelicht.

De Heer D. DE MARCHENA was een dergenen, die deze Leden de noodige gegevens had verstrekt, en heeft daarom in *De Vrijmoedige* zijn oordeel verdedigd met zulke goede argumenten, dat ze nimmer weerlegd werden. De Gouverneur was het met de Schoolcommissie eens en noemde den Heer DE MARCHENA partijdig. Het gevolg dezer onderwijscampagne is geweest, dat Z. Exc. de Minister een Deskundige heeft uitgezonden om de zaak te onderzoeken. Diens oordeel was, dat de algemeene toestand treurig moest genoemd worden. Tijdens het verlof van den Inspecteur, kwam een tweede deskundige, nog nieuw uit Nederland aangekomen, aan het woord en ook deze getuigde, dat de toestand treurig was. De klagers hadden dus ditmaal gelijk. Maar ook de Gouverneur zelf begint nu in te zien, dat het onderwijs aan de Hendrikschool slecht is. Immers, ZHEG. heeft het rapport van den wn. Inspecteur in het Koloniaal Verslag gewijzigd, omdat hij het daarmede niet eens was in zake de Buitenscholen. Het oordeel over de Hendrikschool liet hij staan; de Gouverneur is het dus daarmede wel eens. Alleen de Schoolcommissie blijft vasthouden aan haar oude idee. Maar eenieder weet, dat deze commissie nu juist niet bestaat uit menschen, die van onderwijstoestanden bijzonder op de hoogte zijn. Dergelijke commissie, van zoo'n groot belang voor de Kolonie, mag wel uit degelijke, flinke mannen worden samengesteld.

De Heer WINKEL vraagt den Inspecteur een beslist antwoord op het volgende: Is U het eens met den wn. Inspecteur in diens oordeel over de Buitenscholen en de Hendrikschool?

Met blijdschap constateert Spreker, dat reeds eenige verbetering aan de Hendrikschool merkbaar is: de schriften worden beter gecorrigeerd en de slechte verhouding tusschen het Onderwijzend Personeel is veel verbeterd. Echter blijft het leerplan overladen en zijn de leerkrachten onvoldoende. Verleden week op den Ouderavond hebben we allen gehoord, hoe Deskundige personen het met deze klachten geheel eens zijn. Spreker hoopt op een spoedige invoering van de door den Heer WELLING voorgestelde verbeteringen. Hij zou willen vragen, of dat wel mogelijk is met de tegenwoordige beschikbare krachten. Zoo dit niet het geval is, laat men dan beter personeel uit Holland laten uitkomen. Geenszins echter ligt het in zijn bedoeling slachtoffers te maken onder de tegenwoordige onderwijzers. Die behoeven niet te worden opgeofferd. Maar in Nederland moet de Minister weten, dat hij onvoldoende krachten uitzond. Zou de Oorlog nu werkelijk er schuld aan hebben, dat Curaçao zoo slecht voorzien wordt? Veeleer geeft Spreker de schuld aan de lage traktementen. In Nederland werden die geleidelijk verhoogd, hier werden ze verminderd. Tegenwoordig kan een Onderwijzer in Nederland in de groote steden bijna evenveel verdienen als hier in de Tropen, hij heeft dus geen lust zoo ver van huis te gaan. Men zij echter voorzichtig met het detacheeren van Nederlandsche Onderwijzers. Als dat telkens maar voor één of twee jaar geschiedt, komt het veel te duur uit. Het voorbeeld van den Heer VAN DER HEYDEN is pakkend genoeg. Voor 14 maanden dienst moesten tweemaal dure reiskosten worden vergoed.

Of dan Curaçaosche krachten in de behoeften kunnen voorzien? Spreker meent, dat de Inspecteur zich daarover zeer voorzichtig uitlaat, en zou diens oordeel daaromtrent wel nader willen vernemen.

Als eerlijk en onpartijdig man, gelijk de Heer WINKEL zich zelf noemt, wil hij gaarne ook de verbeteringen erkennen bij het Bijzonder Onderwijs ingevoerd. Met name verheugt hij zich over de goede krachten, die voor het St. Thomas-college uitkwamen. Men is daar in de goede richting.

Hij spreekt de hoop uit, dat algemeen naar de noodige verbeteringen zal worden gestreefd.

Ten slotte hoopt hij, dat het Bestuur een middel zal vinden om den Heer WELLING voor de Hendrikschool te behouden. Een brief, onderteekend door 120 Ouders, werd genoemden Heer toegezonden om hem te verzoeken terug te willen komen op zijn besluit om naar Nederland terug te keeren. Zonder traktementsverhooging zal de Heer WELLING echter moeilijk over te halen zijn.

De Heer **H. Statius Muller** verkrijgt alsnu het woord en verklaart zich aan te sluiten bij zijn voorganger in zake de traktementsverhooging. Zooals de toestand nu is, kunnen de ambtenaren zeer moeilijk rondkomen. Om niet in schulden te geraken, moeten zij zich veel ontzeggen, waardoor hun stand en positie schade lijdt. Ze hebben op het ooogenblik geen behoorlijk bestaan. De traktementsverhooging is echter niet slechts gewenscht voor de lagere ambtenaren, maar ook voor de hoogere. Ook zij ondervinden den druk der tijden. Laat het Gouvernement ineens het maximum geven. Een ambtenaar is een dubbel mensch, of een half mensch. Dubbel is hij, als hij flink wordt bezoldigd, dan kan hij zijn betrekking ten volle vervullen en ook behoorlijk voor eigen huishouding zorgen. Maar wordt hij onvoldoende betaald, dan is het maar een half mensch; of zijn ambt, of zijn huisgezin zal daaronder lijden.

Over het onderwijs sprekend, wil de Heer MULLER niet zoozeer den algemeenen toestand aangeven, dan wel bizondere feiten naar voren brengen.

Erkend wordt, dat de kennis der Ned. Taal op de Hendrikschool gebrekkig is, dat het leerplan overvoerd is. Het Fransch en Duitsch behooren te vervallen. De salarisregeling dient verbeterd. Er moet gezocht worden naar geschikte krachten. Spreker stelt voor Oost Indische ambtenaren naar de West te detacheeren. Men ontkomt dan zeker aan de moeilijkheid, dat men met een onvoldoende kracht opgescheept blijft en dat ze slechts voor

een of twee jaar gedetacheerd worden, daar de detacheering uit O. I. voor 5 jaar geschiedt. Laat men dan die Onderwijzers hun Oost Indisch traktement behouden, dan worden die hier vanzelf verhoogd. Ook zou Spreker wenschen, dat steeds naar twee Onderwijzers met bevoegde akten werd omgezien, opdat altijd in die vakken door één les kan worden gegeven, als de tweede verhinderd is. Nu moeten die lessen soms uitvallen, omdat de ééne onderwijzer met die akte ziek of met verlof is.

Het leerplan door den Heer WELLING vastgesteld op den Ouderavond vindt algemeene goedkeuring. Dat men zich daaraan nu houde en het zoo spoedig mogelijk invoere.

Ten bewijze, dat de leerlingen der Hendrikschool weinig algemeen ontwikkeld zijn, haalt Spreker eenige staaltjes aan uit een leesles. Door den Onderwijzer werd gevraagd wat *Leeuwarden* beteekent. Werd geantwoord: dat is de naam van de bewoners, die (de rest van de aardigheid ging voor ons gehoor verloren.)

Gevraagd werd, waarom Java het voornaamste eiland van Oost-Indië was?

Werd geantwoord: Omdat er zooveel Europeanen wonen.

Bij behandeling van den landbouw in Suriname werd gevraagd een der voornaamste gewassen te noemen. Antwoord: de hoedenindustrie.

Met recht mag dus gezegd worden, dat dergelijke ontwikkeling absoluut onvoldoende is.

De Heer WINKEL heeft verklaard zoo mogelijk een nog warmer voorstander van stoomverbinding tusschen de eilanden te zijn dan vroeger. Het geachte Lid vergat echter er bij te zeggen waarom. De Heer MULLER is van het groote nut niet overtuigd. De dure stoomverbinding moet ten doel hebben het algemeen belang der Kolonie, niet het gemak van eenige reizigers naar de Bovenwinden. Voor den Handel is het verkeer met die eilanden van weinig beteekenis. Uitgevoerd werd van hier daar heen voor fl 34,000, hier ingevoerd van daar voor fl 5,000.

De stoomverbinding kost een massa geld en komt eigenlijk maar aan een paar menschen ten goede, en zal daarenboven zeer veel menschen in hun handel benadeelen. Nu wordt het verkeer tusschen Curaçao, Aruba en Bonaire door verschillende scheepjes onderhouden, waardoor vele menschen een bestaan hebben. Komt nu een stoomverbinding, dan zal deze stoomboot alle vracht tot zich trekken, en verliezen die scheepjes hun reden van bestaan. Een stoomverbinding is dus niet in het belang der eilanden, want de bewoners ondervinden er meer nadeel dan voordeel bij.

De Kolonie zelf is er ook niet mede gebaat. De ontvangsten zijn gering en de jaarlijks terugkeerende onkosten voor gage, en onderhoud zeer hoog. Komt daar nog bij de afschrijving van het aanschafkapitaal.

De Heer MULLER stelt daarom voor twee schoeners in de vaart te brengen; één voor de Benedenwindsche en een voor de Bovenwindsche eilanden en dan verbinding te zoeken met een der stoomvaartlijnen op St. Thomas. De onkosten zijn hooger dan van een schoener, natuurlijk, maar de eilanden zullen er beter door bediend worden.

Over den Landbouw sprekend meent de Heer MULLER, dat nog zeer weinig onder al die deskundige voorlichting is bereikt. Curaçao lijdt te veel onder ongunstige weergesteldheid dan dat landbouw hier veel zou uithalen. Vroeger toen de Heer DUSSEL nog Secretaris was van de Landbouw Maatschappij, zijn er ook al proeven genomen met verschillende sorghums, maar de algemeene overtuiging werd opnieuw bevestigd, dat geen nieuwe soort gaat boven onze Kleine Mais. Het eenige succes van den Landbouwkundige, de invoering der *feterita* is dus niet van zoo'n groote beteekenis. Daarvoor hebben we toch geen Landbouwkundige te onderhouden.

Wordt vervolgd.

's Nachts op de Noordzee.

In de „Daily Chronicle" beschrijft een marine-officier het werk aan boord van een oorlogschip bij „smerig weer".

Tik, tik, tik.... De oppasser klopte stevig op de deur van de hut.

Kwart voor twaalf sir! Geen antwoord.

Tikketiktik, bom...... bom. Mr. Smith, sir! Kwart voor twaalf sir!

Wat? Wat zeg je? antwoord nu een verschrikte stem in de hut.

Kwart voor twaalf, sir, herhaalt de oppasser, en de officier van de wacht zegt dat 't koud is en dat 't regent.

In orde, dank je wel, en binnen in de hut wordt het licht opgedraaid, zoodat de oppasser nog even naar binnen kon kijken voor hij het gordijn dicht trekt en een somber, slaperig uitzienden officier ziet opzitten in een kooi geheel gekleed, met uitzondering van zijn schoenen en jas, en de dekens half van zich af gegooid.

Op den stoel lagen een trui, een dik vest, een jas, een zwemvest en een dikke muffler. Smith deed dit alles langzaam om en aan.

Toen het bovenste deel van zijn toilet gereed was, raapte hij een paar sokken van den grond en trok die aan over het paar dat hij reeds aan had. Daarover heen trok hij een paar dikke wollige schipperskousen en vervolgens, telkens op één been balanceerend, slaagde hij er met bovenmenschelijke moeite in, een paar zware zeelaarzen aan te trekken.

Plotseling stampte het schip met een doffen stoot, die het in zijn geheele lengte deed schudden en het bijna op zijn kop zette. Het achterschip schokte en trilde toen de schroeven weer in het water sloegen. Smith werd hard tegen zijn kooi gesmakt.

Smith maakte een geluid, dat tegelijk een zucht, een gebrom en een huivering was.

Toen trok hij een oliepak aan, zette een zuidwester op, deed nog een muffler om, greep vervolgens naar zijn verrekijker, pijp, tabak, lucifers, een tablet chocolade, oorbeschermers tegen kanonvuur en electrische zaklantaarn, deed daarna een paar handschoenen, een paar mitaines en eindelijk een paar met bont gevoerde wanten aan en zoo verliet luitenant Smith van de Royal Navy zijn hut. Zijn opmerking, toen hij het licht uitdraaide, dat hij het eerst vier uur later weer zou ontsteken, zou zelfs het hart van Hindenburg vermurwd hebben.

Buiten in den gang was het tochtig en glibberig en heerschte bovendien een vreemd luchtje. Het zeewater, dat overboord geslagen of doorgelekt was, liep heen en weer naarmate het schip naar de eene of de andere zijde overhelde. Tastend liep hij voort, bukkend, voor zoover zijne kleeren dat toelieten onder de hangmatten van slapende matrozen heen en zich vasthoudend aan pijpen, deuren van hutten en allerlei andere dingen die hem houvast boden.

Toen hij op de hoogte van het opperdek was gekomen, woei hem een koude luchtstroom vermengd met schuim en zoutwater tegemoet; daarna hoorde hij, hoe een golf over het dek spatte en tegen de kanonnen en ijzeren platen kletste.

Het was een donkere nacht en zijn oogen, die aan het electrische licht gewend waren, zagen eerst niets.

Toen ging Smith naar het voorschip, instinctmatig al de dingen vermijdend, waaraan men zijn voeten of schenen kan stooten. Zoo kwam hij aan het einde van de batterij en strompelde hij naar boven naar het voorkasteeldek. Hier woeien het schuim en de zoutwater regen hem voortdurend tegemoet en zelfs om zijne enkels heen spoelden de achtergebleven watermassa's, die door de overslaande golven werden achtergelaten.

Weer ging hij een ladder op naar de voorbrug, liep den kapitein, de seiner en uitkijker voorbij om ten slotte een schuilplaats te zoeken in de kaartenkamer.

De eene helft van de kamer werd ingenomen door de navigeerende officieren. Smith nam de andere helft in beslag en tusschen hen in lag de kaart van de Noordzee op tafel. Na een laatsten blik hierop, opende Smith de deur en stapte hij naar buiten.

Weer ging hij een ladder op, nu naar de bovenbrug, waar de wind hem den zuidwester bijna van het hoofd rukte.

Bij het kompas stond de officier van de 8 tot 12 wacht.

Lekker nachtje, hé? vroeg deze, toen hij zijn aflosser zag. Smith zei niets. Beiden ontweken het schuim van een golf die juist oversloeg.

Tweede schip van de linie, zei de officier. Dat daar is het achterlicht van het vlaggeschip Richting Noord-Oost, snelheid 15 knoopen. Aan beide zijden torpedojagers; kanonnen enzoovoorts als gewoonlijk. 'n Gelukkig tijdje hé? tot straks!

Voor het eerst zei Smith iets, na bij verschillende wederwaardigheden veel gedacht, maar steeds gegeven te hebben. „Wacht even, zeg dat nog even over." De ander herhaalde zijn inlichtingen, bleef daarna nog een paar minuten om Smith gelegenheid te geven zich even in den toestand in te denken, pakte toen een ledige thermosflesch en nog eenige dingen bijeen en verliet de brug.

Van middernacht tot vier uur 's ochtends stoomde het eskader in Noord-Oostelijke richting, schip achter schip in de bevolen formatie. En voor een dier schepen was luitenant Smith aansprakelijk.

De weg naar Den Haag.

In de „Nowoje Wremia" had voor eenigen tijd de Russische geschiedkundige Walisjewski de beslissende kwestie van dezen oorlog onder de formule gebracht: Berlijn of Den Haag. Dat moest beteekenen: militairiseering van de wereld of wereldscheidsgerecht. De Russische geleerde heeft een antwoord gekregen van den bekenden hoogleeraar in het staatsrecht en gewezen vertegenwoordiger van Duitschland op de vredesconferentie, professor Philip Zorn. Deze betoogt in de „Tag", dat de weg naar Den Haag voor Duitschland volstrekt niet onaannemelijk is. Het probleem om alle kwesties langs scheidsrechterlijken weg te beslissen heeft weliswaar groote, maar geen onoverkomelijke bezwaren. Professor Zorn schrijft:

„Nog het is tijdstip niet gekomen om over bijzonderheden te onderhandelen. Daarentegen is het tijd, ook van Duitsche zijde de verklaring af te leggen, dat de vreedzame en in het bijzonder de scheidsrechterlijke oplossing van alle internationale oneenigheden, zoo ver dit slechts mogelijk is, volkomen in overeenstemming te brengen is met de beginselen van Duitsche zijde reeds herhaaldelijk op plechtige wijze gegeven. Als bij de verhandeling van deze dingen vroeger, en vooral in het jaar 1907, fouten gemaakt zijn, dan kunnen wij er nu vast op vertrouwen, dat deze fouten niet zullen worden herhaald. Het Duitsche rijk, dat niet aan wereldheerschappij denkt, en evenmin aan voogdij over andere staten, wil slechts zijn eenheid, zijn veiligheid en zijn politieke en economische onafhankelijkheid bewaren en heeft niet de minste reden zich te verzetten tegen een vaste regeling tot vreedzame behandeling van internationale oneenigheden, als deze regeling berust op het beginsel van gelijk recht voor alle staten en binnen de perken van het recht blijft".

De „Voorwärts" schrijft, naar aanleiding van deze woorden: „De verklaring van Professor Zorn, die blijkbaar in den geest van de verantwoordelijke mannen der regeering is afgelegd, verdient als teeken van neiging tot den vrede in Duitschland, alle aandacht van de buitenwereld.

Niets nieuws onder de zon.

Bij het doorsnuffelen van de archieven van het Fransche departement van oorlog en van dat van de Marine, heeft de eminente historicus Charles de la Roncière, conservator van gedrukte stukken van de „Bibliothèque Nationale", een reeks hoogst interessante vondsen gedaan: tanks, aeroplanes, onderzeebooten, torpedo's, al deze zaken, die wij voor zoo nieuw houden, zijn teruggevonden in de 17de en zelfs in de 16e eeuw.

De „tanks". Een ingenieur van Henri III, Agostino Ramelli, heeft ze uitgevonden in 1588; het is een groote overwelfde kar, geheel afgesloten, voorzien van 2 pantserkoepels en van schietgaten; de beweegkracht wordt van binnen aangebracht, waar een man door middel van een kruk raderen, die met schepbladen in den grond grijpen in beweging brengt.

De „aeroplane". Het is de oude „machine volans", die 6 personen en 4 stukken geschut kon dragen en die Père Marsenne in een brief aan Helvetius van 14 Maart 1648, beschreven heeft.

De „onderzee-boot". Veertien jaren te voren in 1634 heeft dezelfde Marsenne verschillende bijzonderheden gegeven over deze „boot, die onder water gaat", vervaardigd uit koper, voorzien van patrijspoorten voor den uitkijk en ventilators aan de oppervlakte, en bestuurd door middel van een kompas en verder voorzien van een puntboor om daarmee de vijandelijke schepen te doorboren.

Eindelijk te Rochelle kende de Rochelieu de eerste Engelsche torpedo's „kunstbollen, die, wanneer ze het een en ander treffen, ontploffen en alles in de hoogte werpen."

DE OORLOG.

De Afgevaardigden van verschillende bondgenooten in den oorlog werden dezer dagen te Washington ontvangen. De ontvangst der Fransche commissie geschiedde al heel plechtig. Minister VIVIANI en Maarschalk JOFFRE werden als in triumf door de feestelijk versierde straten geleid. De geestdrift was algemeen

Het Amerikaansche Congres nam met 397 tegen 24 stemmen den Dienstplicht aan en nog geen half uur later de Senaat met 81 tegen 8 stemmen.

Elke Staat blijft verantwoordelijk voor een bepaald getal soldaten.

Ook kunnen er vrijwilligerskorpsen gevormd worden, en keurkorpsen van technici. De soldaten ontvangen 15 dollar per maand.

Evenzeer werd besloten een militaire geneeskundige dienst op te richten en ook daarvan een gedeel te beschikbaar te stellen voor de Verbondenen.

Alle Duitsche en Oostenrijksche schepen, die in Amerikaansche havens liggen, zijn vervallen verklaard aan den Staat en zullen onmiddelijk in gebruik worden genomen.

Maarschalk Joffre heeft verklaard de Amerikaansche hulptroepen bepaald noodig te hebben.

Vóór deze Amerikaansche soldaten echter voldoende gedrild en afgericht zijn, zullen er wel eenige maanden verloopen. Als ze van 't jaar nog mee moeten vechten, duurt de oorlog nog minstens tot het najaar.

Of er moest iets bizonders gebeuren, dat den loop van den oorlog bespoedigt.

De Kabel is niet erg vlug met zijn berichten ditmaal. Eerst op 4 Mei kregen we het eerste telegram van 1 Mei. En het was nog niets positiefs.

Geruchten en vermoedens, meer niet.

Als die geruchten bewaarheid worden, is er in Duitschland een groote staking uitgebroken, die de voorloopster eener revolutie zijn kan.

Weten doen we daaromtrent nog niets.

De Koning van Griekenland heeft op het punt van af te treden en zal dan de wijk nemen naar Denemarken.

Aan het Westerfront wordt maar stevig doorgevochten, doch punten van beteekenis werden niet genomen.

Volgens een officiëel telegram uit Londen werden gedurende de maand April 16.343 Duitschers gevangen genomen, waaronder 393 officieren.

Eveneens werden in die maand 257 kanonnen veroverd, 227 mortieren en 470 mitrailleuses.

Een officiëel telegram uit Parijs gedateerd 28 April meldt, dat de Franschen van 16 — 28 April, alleen in de sectie Soissons-Auberive 20,780 gevangenen maakten, 175 kanonnen namen, 412 mitrailleuses en 119 loopgravengeschut.

Dit alles laat de stuk geschoten en onbruikbaar geworden kanonnen buiten beschouwing.

Men kan dus zoo'n beetje nagaan, hoe zwaar de Duitschers het te verantwoorden hebben in het Westen.

Rusland is nog niet op dreef, maar begint weer bij te draaien den oorlogskant uit. Van afzonderlijken vrede is wel veel gesproken, maar men schijnt daarvan terug te komen.

Berichten uit de Kolonie.

Goede reis.

Hedennamiddag zal Z. D. H. Mgr. M. G. VUYLSTEKE, in gezelschap van den Zeereerw. Pater A. EUWENS, per *Estelle* naar Aruba vertrekken en met dezelfde gelegenheid weder terugkeeren.

De Witte Olifant.

Uitdrukkelijk hadden we verzocht ons geen olifant thuis te sturen. We zijn voor dergelijke geschenken werkelijk te klein behuisd.

En toch kwam er Maandagmorgen een olifant binnen voor de tombola. Maar, 't was, gelukkig, een witte. Een zeer fatsoenlijk en goed gedresseerd beest uit de Koninklijke stallen van Siam. Heel voorzichtig hield hij zijn slurf in de hoogte, berook en besnuffelde niets, wierp geen stoelen omver, trok niet aan den poot van de tafel, sloeg geen kristallen kroon in stukken, in één woord, gedroeg zich netjes en beschaafd. Hij schijnt in Siam gewoon te zijn langs de galerij van het Paleis te loopen om te laten zien, hoe laat het is, want boven op zijn rug draagt hij een klok.

De gelukkige winner zal blij zijn met zulk een olifant.

Hij komt juist van pas, nu de tijdschoten zijn afgeschaft.

Baas Kroon.

Op Prinsessedag was het feest op San Mateo.

Baas KROON was dien dag vijf en twintig jaar in dienst van 't Vicariaat. Als opzichter heeft hij meegewerkt aan het bouwen en verbouwen van alle kerken en scholen op Curaçao, Aruba en Bonaire, ja, zelfs op St. Eustatius. Van daar uit werd hij teruggeroepen om mee te helpen aan de verbouwing van het St. Elizabeths-gasthuis. Zulk een verdienstelijk man moest geëerd worden. Zijn werkplaats was Maandag met bloemen en planten versierd, terwijl drie groote vlaggen op het terrein wapperden. In den namiddag kwam Z. D. H. Mgr. VUYLSTEKE hem persoonlijk gelukwenschen ten aanhoore van allen, hem prijzend als plichtgetrouw werkman. Daarna bood Monseigneur hem een feestgave aan in couvert. Van deze gelegenheid maakte de Bisschop gebruik om al het werkvolk toe te spreken en zijn groote tevredenheid te kennen te geven over den vluggen voortgang van den bouw. Onder het uitstekend toezicht van den Eerw. fr. Augustinus wordt er goed en ordelijk gewerkt. Monseigneur hoopte op deze wijze met October reeds klaar te komen met de nieuwe kerk.

Een algemeene tractatie besloot het feest.

Koloniale Raad.

Het heeft Harer Majesteit de Koningin behaagd bij besluit van den 23n Maart ll. met ingang van den tweeden Dinsdag van Mei de Heeren A. G. STATIUS MULLER, J. SUTHERLAND en C. S. GORSIRA JPEz. te herbenoemen tot leden van den Raad, en de Heeren A. G. STATIUS MULLER en Dr. J. P. EVERTSZ te herbenoemen onderscheidelijk tot Voorzitter en Ondervoorzitter.

Onze gelukwenschen!

Gedecoreerd.

De Heer B. J. DELVALLE, reeds 18 jaar Deensche Consul, heeft van Z. M. Koning Cristiaan X de hooge onderscheiding ontvangen van Ridder in de Danebrogorde.

Onze gelukwenschen!

Havenwerken.

De ijverige Directeur van Openbare Werken heeft weer wat nieuws uitgevonden. De boorpijpen werden te krom geslagen door den stoomhamer op den zandzuiger, en nu is achter het torpedohuisje op het Rif een stoommachine opgericht, die een stoomboor, welke door een duiker wordt bediend, in beweging brengt. Die nieuwe stoommachine bracht verleden Dinsdag heel wat opschudding onder de bevolking. Men hoorde het vele knallen, alsof er geschoten werd. De menschen liepen te hoop naar het Rif, waar de nieuwe machine de verklaring der schoten gaf.

Onze Begrooting.

Donderdagavond werd door den Kolonialen Raad in behandeling genomen onze begrooting voor het dienstjaar 1918.

Gesproken is er o.m. over de onvoldoende bezoldiging van het ambtenaarscorps in zijn geheel, het onderwijs, de politie, de landbouw, het budgetrecht van de Kol. Raad en de stoomvaartverbinding tusschen de eilanden der kolonie onderling.

Op den memoriepost voor dit laatste onderwerp is door het lid H. Statius Muller een amendement ingediend om dezen post van de begrooting af te voeren. Bij stemming over dit voorstel staakten de stemmen, zoodat daarvoor Vrijdag namiddag herstemming heeft plaats gehad, waarvan het resultaat is, dat het voorstel Muller met 6 tegen 4 stemmen aangenomen werd.

Het ontwerp werd daarna aangenomen.

De Cur. Courant.

Burgerlijke stand.

Opgaaf van het aantal geboorten, sterfgevallen en huwelijken, welke hebben plaats gehad gedurende de maand Maart. 1917.

	Geboorten.				Overleden		Aangegeven. Levenl.		H.
	M. gesl.	Vr. gesl.	in echt	b. echt	M. gesl.	Vr. gesl.	in echt	b. echt	
Aruba	14	16	23	7	6	9	0	0	1
Bonaire	6	3	3	6	4	4	0	0	0
St. Martin N.G.	3	4	3	4	2	1	0	0	0
St. Eustatius	2	1	0	3	1	1	0	0	1
Saba	1	5	4	2	1	2	0	0	0
Totaal.	26	29	33	22	14	17	0	0	2

Posterijen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven.

Julio Anzola, Otera & Salavera, A. Levie.
Aangeteekende stukken: Luis Enrique [Dentist], J. & H. D. C Gomes 2, Alfredo Moron 3, A. Penso.
Zonder adres: 3 ex van „La Epoca" 1 ex. van „Courrier des Etats Unis".

[illegible]eele berichten.

De heer B. J. A. Gijlswijk is benoemd tot lid van de Schoolcommissie op Curaçao.

Aan den marechaussee 1ste klasse alhier C. E. Isenia is tot verder herstel van gezondheid, twee maanden verlofsverlenging verleend.

Aan den Adjunct-commies ten postkantore alhier P. Th. Krafft, is tot verder herstel van gezondheid, drie maanden verlofsverlenging verleend.

Koloniale Postspaarbank.

Gedurende de maand Maart 1917.

Kantoren.		Ingelegd	Teruggehaald
Willemstad		f 5.208.36	f 8.185.47
2e district	Curaçao	600	——
3e „	Curaçao	——	——
4e „	Curaçao	5	——
5e „	Curaçao	28.89	6 —
Oranjestad	Aruba	21.50	221.57
3e „	Aruba	——	200 —
Kralendijk	Bonaire	460.95	245.75
Rincon	Bonaire	——	534 50
Philipsburg StMartin		558.91	35.75
Oranjestad St Eust.		102,70	74.81
Bottom	Saba	802—	250—
Windwardside	Saba	3875	——
Total		f 7,322.06	f 9,718.10

Marktbericht van den Curaçaoschen Handelsbond.

Van 4 Mei 1917.

AARDNOTEN (Pindas) per KG.	——
ZOUT per vat van 180 K.G.	f 0.80
DIVIDIVI per K.G.	„ 0.07½
ORANJESCHILLEN per KG. 1stkw.	„ 0.50
id. per KG. 2e kw.	„ 0.30
HUIDEN per K.G.	„ 0.80
GEITENVELLEN per K.G.	„ 2,50
WOL per K.G.	„ 0.15
SCHAPENVELLEN per stuk	„ 0.80
BEENDEREN per K.G.	„ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G.	„ 0.05
STROOHOEDEN (hipijapa).	
Kwaliteit No, 1 per dozijn	„ 3.87½
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„ 3,50
„ „ 2 „ „	„ 4.50
„ „ 3 „ „	„ 6.12
„ „ 3 „ „	„ 6.30
„ „ 4 „ „	„ 7
„ „ 5 „ „ OLA	„
„ „ 6 „ „	„ 8
„ „ 7 „ „	„ 9
„ „ 8 „ „ OLA	„ 7.20
„ „ 9 „ „	„ 12.50
„ „ 10 „ „ OLA	„
„ „ 11 „ „	„ 12
„ „ 12 „ „ OLA	„
„ „ 13 „ „	„
„ „ 14 „ „ OLA	„
„ „ 15 „ „	„
„ 1 van 25 c.M. of minder	
STROOHOEDEN (latal):	f.
Kwaliteit X per dozijn	f1,12½
Kwaliteit XX per dozijn	f1,87½

Ambachtsonderwijs.

De Groep Ned. Antillen v. h. A. N. V. stelt [illegible] beschikbaar voor ambachtsonderwijs in Nederland.

Een daad, welke algemeen wordt toegejuicht. Maar zullen er ook ondernemende jongens gevonden worden, die dankbaar van zulk een prachtgelegenheid zullen gebruik maken?

Onbekend maakt onbemind.

Misschien zijn de eischen voor toelating niet genoeg gekend.

Een der beste ambachtsscholen in Nederland is zeer zeker die van Utrecht.

Het toelatingsexamen eischt:

1. Nauwkeurig lezen, waarbij moet blijken, dat de candidaat het gelezene verstaat.

2. Duidelijk en net schrijven van 't Nederlandsch, zonder te veel en te grove taalfouten.

3. De hoofdbewerkingen der rekenkunde met geheele getallen, gewone en tiendeelige breuken.

4. Kennis van het metrieke stelsel.

Tevens worden, door middel van gedrukte circulaires, inlichtingen over vorderingen, vlijt en gedrag gevraagd aan de Hoofden der Lagere Scholen. In verband hiermede kunnen zij, die de lagere school met eindgetuigschrift verlaten, vrijstelling van het toelatingsexamen verkrijgen.

De aspirant moet den leeftijd van 12 jaren hebben bereikt en lichamelijk geschikt zijn voor het vak, door hem gekozen. Zij, die zich voor eene hoogere klasse aanmelden, moeten bij het examen blijk geven, dat ze de leerstof der voorgaande klasse hebben verwerkt.

Het toelatingsexamen wordt één keer 's jaars afgenomen en wel geregeld ongeveer 20 Maart. Tusschentijds worden nimmer nieuwe leerlingen aangenomen; alleen kan overplaatsing van andere Ambachtsscholen tusschentijds geschieden.

Deze cursus duurt 3 jaren en loopt van 1 April tot 31 Maart.

De cursus omvat 18 klassen, 6 in elk jaar. In elk der drie leerjaren zijn 2 klassen voor machinebankwerkers, huis- en hoefsmeden, 2 klassen voor timmerlieden, 1 voor schilders, en 1 voor meubelmakers.

Het schoolgeld bedraagt slechts f 5 per jaar, maar er wordt nimmer werkloon toegekend. De schoolbehoeften en de kielen worden onder zekere beperking, de leermiddelen, gereedschappen, materialen en het teekenpapier steeds, in vollen omvang, door de school aan de leerlingen verstrekt.

De onkosten komen dus hoofdzakelijk neer op de reis heen en terug, kleeren en verblijf in een eenvoudig kosthuis. Daar Utrecht een Universiteitsstad is, zijn er verscheidene menschen op het houden van kostgangers ingericht.

Midden in het land gelegen is het klimaat zeer gezond en bizonder geschikt voor tropische jongelieden.

Ouderavond.

Donderdag avond van de vorige week werd in het gymnastieklokaal van de Hendrikschool een bijeenkomst gehouden van de onderwijzers met de ouders en verzorgers van de leerlingen dier school ter bespreking van het leerplan.

Het hoofd der school oordeelt verandering daarvan noodzakelijk om tot betere uitkomsten te geraken. Op die verandering heeft hij reeds in verslagen aangedrongen, de Schoolcommissie heeft daarover reeds van gedachte gewisseld, in de memorie van antwoord op het voorloopig verslag over de begrooting voor 1918 is hetzelfde onderwerp aangeroerd. Dat in zoo'n belangrijke aangelegenheid ook ouders en verzorgers der leerlingen gaarne hun meeningen eens ten beste geven en door de onderwijzers (in dit geval het hoofd der school) voorgelicht willen worden, spreekt van zelf.

Deze ouderavond mag zeer zeker als geslaagd beschouwd worden. Een groot aantal ouders volgden met belangstelling de uiteenzettingen van het hoofd der school.

De Heer Gouverneur der kolonie, een groot aantal leden van den Kolonialen Raad en de geheele Schoolcommissie op Curaçao gaven blijk van hun belangstelling voor de plannen van het hoofd en de meeningen der ouders, zoowel vóór als tegen deze aangevoerd.

De bijeenkomst werd geleid door den Inspecteur van het Onderwijs en kenmerkte zich door de zakelijke behandeling van het onderwerp.

Het hoofd der school, de Heer L Welling, schetste de toestand der school bij zijn optreden, ging na [illegible] oorzaken der slechte uitkomsten [illegible] waren, waarbij op den voorgrond [illegible] onvoldoende kennis van het Nederlandsch tot in de hoogste klassen en een overladen leerplan. Hoe wil hij dat veranderen? Vooreerst door de onderbouw der school, hier zeer zeker 7-jarig, te verbeteren. Het onderwijs in het Nederlandsch moet in de eerste 4 of 5 klassen tot die hoogte gebracht worden, dat dan met kans op slagen aan de studie van andere talen begonnen kan worden.

Gevolg: geen Engelsch in de 4e klasse, maar met die taal beginnen in de 5e klasse. Welke talen komen in de eerste plaats voor de M.U.L.O.-school op Curaçao in aanmerking? Zeer zeker Engelsch en Spaansch, minder of bijna niet Fransch en Duitsch, die nu in resp. 4 en 3 klassen der school worden onderwezen en oorzaak zijn, dat met Nederlandsch, Engelsch en Spaansch geen voldoende resultaten verkregen worden, zonder dat in die twee andere talen ook eenige vorderingen van beteekenis worden gemaakt. De school, betoogde het hoofd, heeft rekening te houden met de Curaçaosche leerlingen, het percent der leerlingen, die naar Nederland gaan tot verdere opleiding is uiterst gering en zal dat wellicht voorloopig ook blijven. Nagaande wat de leerlingen na 't verlaten der school voor het grootste deel noodig hebben, kwam hij tot de conclusie: algemeene ontwikkeling, kennis van Nederlandsch, Engelsch en Spaansch, voorbereidende kennis voor den handel, dus boekhouden, handelsrekenen en handelsaardrijkskunde. Bij de tegenwoordige inrichting van het leerplan is daartoe in de 8e en 9e klasse in geen geval voldoende tijd beschikbaar, zelfs uitbreiding met een 10de klasse zou de moeilijkheid niet opheffen, daar het leeren van 5 vreemde talen te moeilijk is gebleken. Er is ter voldoende verbetering en om ten eerste te bereiken wat mogelijk en noodig is, maar één oplossing: de beide talen Fransch en Duitsch, die voor de kolonie van het minste belang zijn van het leerplan te schrappen, daardoor komt tijd beschikbaar. De praktijk zal vanzelf wel uitwijzen, dat ook dan nog een 10e klasse noodzakelijk is. Er moet evenwel gezorgd worden, dat er voor hen, die Fransch en Duitsch noodig hebben, gelegenheid bestaat onderwijs in die talen te ontvangen. De heer Welling gaf in overweging dit te doen in aansluiting bij de reeds bestaande handelscursus, die zeer waarschijnlijk ook belangrijke uitbreiding zal moeten ondergaan. Voor de kinderen, die eventueel naar Nederland moeten om daar verder onderwijs te ontvangen is Fransch noodzakelijk, maar volgens het bestaande leerplan krijgen die kinderen dat onderwijs ook niet. Hieraan zou tegemoet gekomen worden in het leerplan, dat het hoofd zich voorsteld te ontwerpen, door hen in de 5e en 6 klasse geen Engelsch en Spaansch te laten meedoen, doch hun in die uren Fransch te [illegible].

Na een korte pauze volgde een gedachtenwisseling waarbij de volgende punten ter sprake werden gebracht:

1. Kunnen in de lagere klassen zingen, teekenen en schrijven niet verminderd worden, waardoor tijd vrij komt voor de belangrijkere vakken?

Dit wordt zoowel door ouders als door het hoofd der school op besliste wijze afgekeurd.

2. Kunnen in de hoogere klassen wiskunde, natuurkunde, enz. niet vervallen, dan kunnen Fransch en Duitsch blijven?

Deze vakken zijn een deel der algemeene ontwikkeling, zijn reeds tot een minimum beperkt; algebra is noodig voor handelsrekenen en boekhouden; meetkunde zou praktischer gegeven kunnen worden.

3. Is er geschikt personeel voor het uitvoeren van het leerplan, dat de heer Welling wil ontwerpen?

Het tegenwoordige eischt nog meer bevoegdheden; hij meent dat het Bestuur, indien het met zijn plan meegaat wel voor leerkrachten zal zorgen; een onderwijzer met middelbaar Engelsch A wordt door hem noodig geacht, ook reeds nu.

4. Waarborgt de salarisregeling uitzending van goede leerkrachten?

Dit ligt eenigszins buiten het onderwerp, de inleider vertrouwt dat het Bestuur daartoe de noodige stappen zal doen.

5. Zou ter goede uitvoering van het leerplan niet een andere verdeeling der vacanties en betere regeling der schooltijden noodig zijn?

Het hoofd acht de huidige regeling niet goed en betuigt dat van den middagschooltijd in het algemeen niet veel terecht komt, zooals dat door vermoeienisproeven bewezen is; de tijd van Kerst- tot Meivacantie is te lang, wat duidelijk te zien is aan de lust der leerlingen en de uitkomsten van het werk.

Na deze besprekingen werd door de groote meerderheid der aanwezige ouders verklaard, dat zij vóór de plannen van het hoofd der school [illegible].

De Inspecteur van het Onderwijs dankte daarna alle aanwezigen voor hun belangstelling en noodigde ouders en verzorgers uit, niet alleen tot het slagen van volgende ouderavonden mede te werken, maar ook door het zooveel mogelijk spreken van Nederlandsch tot en met hun kinderen het onderwijs te steunen.

De Cur. Courant.

Buitenland.

Vereen. Staten en Mexico.

De toestand in Mexico wordt in verband met „de Duitsche troebelen" in Amerika als zeer ernstig beschouwd.

Op allerlei wijze heeft Duitschland verbinding met en door middel van Mexico met Zuid Amerikaansche staten.

Veel nieuws omtrent den binnenlandschen toestand van Mexico ziet men tegenwoordig anders niet in de groote bladen vermeld. Misschien werkt ook hier de vrijwillige censuur, die de pers hier te lande door de regeering verzocht werd zich te willen opleggen.

Gouvernementsambtenaren te El Paso, in Texas, hadden tijding ontvangen dat Duitschers in Mexico op weg waren naar de olievelden bij Tampico, naar men vreesde, om te trachten die bronnen te vernielen, wat een groote schade aan Amerikaansche belangen zou berokkenen.

Troebel water is er genoeg in Mexico. Een leger van 150,000 mannen, allen Duitschers, is er tot stand gekomen.

Volgens het schijnt zou, nu dat Carranza zijnen dienst gedaan heeft, bij op zijne beurt plaats moeten geven voor zijn beschermeling. Want er staat op dit leger's programma:

1. 't Mexikaansche bestuur omverwerpen.
2. Amerikaansche en Engelsche eigendommen verbeuren.
3. De Ver. Staten aanvallen.

Nochtans wachten zij nog om te zien wie, Carranza, Villa of Diaz, de meeste macht heeft in Mexico, om zich dan den sterksten als bondgenoot te maken.

Intusschen loopen veel Duitschers van hier hunne broeders over de Mexikaansche grens vervoegen; ook uit Zuid Amerika stroomen ze toe.

Graaf Zeppelin. ✠

Graaf Zeppelin is den 8 Maart in het West-sanatorium te Charlottenburg aan longontsteking overleden.

Ferdinand graaf von Zeppelin werd den 8sten Juli 1838 in Constanz geboren. Hij bezocht de militaire school te Ludwigsburg, werd in 1858 luitenant en kreeg in 1859 een aanstelling bij het ingenieurskorps. In 1863 nam hij als toeschouwer deel aan den Amerikaanschen oorlog, terwijl hij ook deel nam aan de veldtochten van 1866 en 1870-71 als officier van den generalen staf. Van 24—26 Juli 1870 voerde hij een koene patrouille-onderneming uit met het doel de plannen van Mac-Mahon te verkennen. In 1882—'85 was hij commandant van het uhlanen-regiment no. 19 te Ulm, in 1885—'89 eerst militaire gevolmachtigde van Württemberg en daarna Württembergsch gezant te Berlijn. In 1890 werd hij benoemd tot commandant der 30ste cavalerie-brigade in Saarburg, nam in 1891 als luitenant-generaal zijn ontslag en werd in 1906 generaal der cavalerie.

Sinds 1885 hield hij zich bezig met het probleem der bestuurbare luchtballons, begon in 1899 met den bouw van zijn eerste luchtschip, waarmee hij in 1900 bij Friedrichshaven aan het meer van Constanz drie opstijgingen deed. Sinds 1906 werden met nieuwe verbeterde ballons elk jaar opstijgingen ondernomen, die steeds betere resultaten opleverden. Het succes van graaf Zeppelin gaf aanleiding tot het organiseeren van nationale inschrijvingen onder het Duitsche volk ten behoeve van den bouw van „Zeppelins". In het geheel werd het kolossale bedrag van 6.096.555 Mark opgebracht, waarvan 3 millioen diende tot oprichting van de Maatschappij tot het bouwen van luchtschepen „Zeppelin", terwijl de rest gebruikt werd ten behoeve van het vliegwezen. Het Duitsche rijk verklaarde zich bereid 2.150.000 Mark voor twee Zeppelinballons te betalen, waarvan ½ millioen als persoonlijke vergoeding aan graaf Zeppelin. Van graaf Zeppelin zijn een aantal geschriften over de luchtvaart bekend, waaronder „Die Eroberung der Luft" en „Erfahrungen beim Bau von Luftschiffen" speciaal dienen gememoreerd.

De toepassing van de „Zeppelins" in den huidigen oorlog ligt nog versch in het geheugen, zoodat het overbodig toeschijnt hierover uit te weiden. Zeker is het, dat de „Zeppelins" niet in alle opzichten gebracht hebben wat men er van verwachtte.

Het Engelsche Lagerhuis.

In antwoord op een vraag van Asquith zeide Bonar Law: Reeds is medegedeeld, dat Bagdad in den morgen van 11 Maart is bezet, door troepen onder commando van generaal Maude. (toejuichingen.) Dit is een vervolg op de reeks schitterende operaties, welke uitgevoerd zijn door de Britsch-Indische troepen, met een krachtige beslistheid waarvoor geen lof te hoog is. (toejuichingen.)

Het Huis zal zich herinneren, dat na een hevigen strijd, vooral op den rechter Tigrisoever, waarin den vijand zeer zware verliezen werden toegebracht, generaal Maude in den nacht van 23 op 24 Februari den Tigris overstak bij Ku-tel-Amara en door deze operaties de veiligheid van het Turksche leger in Mesopotamië in gevaar bracht. De vijand trok onmiddellijk naar Bagdad terug en werd met de grootste energie achtervolgd door generaal Maude. Niet alleen werden groote aantallen gevangenen en hoeveelheden materiaal van allerlei soort gedurende deze achtervolging genomen, doch er is goede reden om te gelooven, dat bijna twee derden van de heele vijandelijke artillerie ofwel in onze handen viel, ofwel door den vijand in den Tigris werd geworpen.

Op 5 Maart kwam de cavalerie in contact met de Turksche achterhoede, 27 mijlen van Bagdad en na een gevechtsactie trokken de Turken gedurende den nacht terug, de po-

sitie prijsgevende, die zij hadden voorbereid.

Op 7 Maart vond onze cavalerie den vijand in een positie aan de Diahla-rivier, acht mijlen van de voorsteden van Bagdad. De Diahla rivier, welke een zijrivier is van den Tigris, vormt een geweldige hindernis van meer dan 30 yards breedte en is ondoorwaadbaar. Maude trok daarom zijn cavalerie terug en bracht infanterie in actie.

De Turken hadden intusschen versterkingen ontvangen uit Bagdad en beide groepen boden een hardnekkigen tegenstand aan de Diahla, een positie bezet houdende, die Bagdad van het Zuid-Westen dekte.

Op 7 Maart wierp Maude een brug over den Trigris, ter plaatse waar deze met de Diahla samenvloeit. Over deze brug werd cavalerie, gesteund door andere troepen, naar den rechteroever gezonden.

Ondanks de groote hitte en de zandverstuivingen voerden de troepen een schitterenden marsch van 18 mijlen naar Bagdad uit (toejuichingen). Zij vonden den vijand sterk geposteerd 6 mijlen ten Z W. van die stad. De tweede positie des vijands was twee mijlen achterwaarts gelegen.

In den nacht van 8 Maart hadden onze troepen, welke aan de Diahla streden, vasten voet gekregen op den Noordelijken oever dier rivier. Tijdens deze operatie zette een tiende deel onzer troepen op den rechteroever, ondanks de zandverstuivingen het behaalde voordeel voort en dreef den vijand aan deze zijde terug tot binnen drie mijlen van de voorsteden van Bagdad, terwijl terzelfder tijd onze troepen aan de Diahla den overgang over die rivier bevochten en den vijand naar Bagdad terugdreven, welke plaats zij in den vroegen morgen van 11 Maart binnentrokken.

Generaal Maude heeft in deze operaties de overwinning bij Kut-el-Amara voltooid door het afleggen van 110 mijlen in 15 dagen (toejuichingen) gedurende welken tijd de Tigris driemaal moest worden overgestoken. Deze tocht werd uitgevoerd in een land, dat ontbloot is van voorraden en ondanks het begin van de zomerhitte.

Afgescheiden van de behendigheid en de energie van de bevelvoering en de dapperheid en het uithoudingsvermogen der troepen, zoowel Britsche als Indische, welke duidelijk zijn gebleken, konden zulke operaties alleen in zulk een land worden uitgevoerd, nadat de meest zorgvuldige regeling voor de provian deering der troepen op volkomen systematische wijze was getroffen.

Het feit, dat generaal Maude niet alleen in staat geweest is zijn leger te voeden, het van munitie te voorzien en behoorlijke aandacht te schenken aan de zieken en gewonden, terwijl hij bovendien tot zijn voldoening kan melden, dat hij in de behoeften van zijn leger in Bagdad kan voorzien, is een bewijs van het grootste vertrouwen, dat in alle betrokkenen kan worden gesteld.

Het Offensief in het Westen.

Het bijzonder karakter wordt bij den modernen veldslag niet zoozeer bepaald door de massa, die noodig is, maar veel meer nog door de wijze, waarop men de massa over het vak, waarin de aanval zal geschieden, verdeelt. Dit moet zoodanig zijn, dat de bevelvoerder er op het juiste tijdstip gebruik van kan maken.

Over deze indeeling valt niet licht te denken, hetgeen ten duidelijkste blijkt uit eenige cijfers van het reeds plaats gehad hebbende offensief in de verloopen oorlogsmaanden. Bij Neuve-Chapelle had de aanval over een front van 5 K. M. plaats met 48.000 man, gesteund door 300 vuurmonden. Een der aanvallen in Champagne tegen een front van 8 K.M. geschiedde met 6 Fransche legerkorpsen. Het bekende najaarsoffensief uit 1915 spant de kroon, voor zoover er cijfers bekend zijn geworden, want over Verdun en de Somme loopen de schattingen nogal uiteen. Niet minder dan 13 Engelsche en 53 Fransche divisies, gesteund door 2000 zware en 3000 veldvuurmonden, deden hier den aanval op een front van 25 K.M. Een aanvalssterkte, die op 1¼ millioen man geraamd wordt.

Gemiddeld rekent men tegenwoordig bij een aanval op het met alle hulpmiddelen der techniek versterkte Westfront, op iedere 3000 M. ongeveer noodig te hebben 40 000 man, gesteund door ongeveer 250 vuurmonden.

Ook de hoeveelheid munitie, die in het aan te vallen vak moet worden opgestapeld, kan men eenigszins nagaan, als men weet, dat de Duitschers voor hun aanval bij Verdun, dus tijdens het trommelvuur, 27 schoten afgeven op iederen meter lengte van het front. Een aantal, dat bij een eventueel offensief zeker niet minder zal zijn.

Het geheele loopgravenstelsel met schuilplaatsen, verbindingsgangen, steunlinies, steunpunten en verbindingslinies moet geheel klaar zijn en zich tot tegen de vijandelijke versterkingen uitstrekken, om die massa-legers onder te brengen. Dit is een besliste eisch, wil men tenminste geen gevaar loopen, dat de troepen voor het offensief door vuur vernietigd worden en bij een aanval eenige kans op succes hebben, tegenover een geheel afgewerkte stelling.

Aan de Ancre hebben de Duitschers alles, wat dekking kon geven, vernield en lieten den Engelschen, zooals dezen het noemden, ongerept terrein ter bezitting over. Eerst moet daar dus weer alles worden aangelegd, willen ze op dit 25 K.M. breede front weder kunnen aanvallen. Dit vooral, omdat men toch wel veronderstellen mag, dat de Duitschers, die zoo systematisch terugtrokken, zich nu wel weer zullen bevinden in een bijna afgewerkte veldstelling.

Wordt een van beide partijen bij een aanval teruggedrongen, dan wordt de toestand eenigszins anders. Niet alles kan zoo grondig vernield worden, als nu is geschied, omdat de voeling daar met den vijand steeds behouden blijft; beiden zich moeten dekken en dus gelijktijdig ingraven en aan beide zijden zorg moet worden gedragen, dat alles wordt aangelegd, om bevelen over te brengen.

Vooral in een modernen veldslag is het bevelmechanisme zeer gecompliceerd. Niettegenstaande telefoon en telegraaf duurt de overbrenging van bevelen van den divisiestaf naar de voorste linie, in de dagen kort voor den aanval, soms uren, of zelfs halve dagen, omdat door het overstelpend artillerievuur, de verbinding zoo menig maal verbroken wordt. In dien tijd stokt alles, omdat de aanvoerder pas bevelen kan geven voor een volgenden stap, als hij weet, dat de voorgaande gezet is.

Een aanval moet tot in alle bijzonderheden zijn vastgesteld en iedere afdeeling moet zijn taak hebben ingestudeerd door oefening achter het front op terrein, dat op gelijke wijze is aangelegd, als de voorste linie. Door verkenning uit de lucht, door fotografie en spionnendienst moet aan den bevelhebber de geheele vijandelijke stelling als het ware bekend zijn, opdat alle weerstandspunten voor den aanval vernietigd kunnen worden.

Behalve topografische kaarten, waarop de vijandelijke dekkingen, opstelling batterijen en mitrailleurs geteekend kan worden, heeft men in dezen oorlog zelfs reliefkaarten van het vijandelijk front. Iedere verandering, die door luchtverkenning gemeld wordt, moet direct worden aangebracht. Het persoonlijk voorbeeld en de moed van den bevelhebber uit vroegere oorlogen is verdwenen. Gezeten voor die kaarten wordt de aanval geleid, maar daartoe is noodig de moed, om de verantwoordelijkheid te dragen tegenover het land en hen die achterblijven.

Het bevel tot den aanval beteekent rouw voor mogelijk honderdduizenden, daarom juist deinst iedere bevelhebber terug voor die verantwoordelijkheid, wanneer hij niet zeker weet, dat alles gereed is en de vijandelijke stelling geheel bekend is. Hierin vindt men dan ook een van de factoren, waarom de voorbereiding van den aanval op het Westfront zoolang duurt tegevolge waarvan ze voor den tegenstander niet verborgen kan blijven en een verrassend offensief uitgesloten is.

Eerst als het geheele programma van den aanval tot in de kleinste bijzonderheden geregeld is, voorbereid en ingestudeerd kan deze plaats hebben. Een Franschman, die in de „Revue hebdomadaire" een beschrijving geeft van den aanval, gaat zelfs zoover, dat hij het moment, waarop het artillerievuur eindigt en de aanval aanvangt, door het uit de loopgraven komen der stormende troepen, vergelijkt met de decoratiewisseling in een theater.

Op een punt van de voorbereiding tot het offensief willen we nog bijzonder de aandacht vestigen en dat is de approviandeeringsdienst. In geen oorlog moet deze zoo moeilijk zijn geweest als in dezen stellingkrijg. Rekende men in het begin van den oorlog op 120,000 K.G. per legerkorps en per dag, thans is dit zeker 200,000 K.G. geworden. Rekende men vroeger op het beschikbaar hebben van tal van zaken, hout, hooi, enz. ter plaatse, op het totaal verwoeste Westfront is er niets meer, zoodat alles moet worden aangevoerd.

Voor den aanval moet iedere eenheid voor 2 dagen levensmiddelen hebben, moet er voor 2 dagen in het regimentspark aanwezig zijn en ook voor 2 dagen in den fouragetrein. Voor de verzorging van het voor den aanval gereed staande millioenen-leger rijden dan ook duizenden wagons van de dichtsbijzijnde spoorwegstations, naar de plaatsen dicht achter het front aan en af.

Bij een 5 K.M. voorwaarts gaan moeten, op het geheel omwoelde terrein, ook over dien afstand wegen worden aangelegd, berekend op dien aaneengesloten trein van voertuigen. Een leger arbeiders is daarvoor noodig. Tusschen de voertuigen vindt men op bepaalde afstanden walsen, die de wegen weer verbeteren. Zooals de Franschen dan ook schreven, na het tot staan brengen van het offensief voor Verdun, is de organisatie van dezen dienst, in het aanvalsvak, niet een van de geringste eischen.

Voortdurend lezen we, dat op het Westfront de beslissing zal worden afgedwongen. Op welke wijze dit offensief echter zal moeten geschieden, kunnen we ons hoe meer we ons indenken in den steeds moeilijker wordenden aanval, zooals we hier beschreven hebben, op dit verstijfde front niet indenken, tenzij Duitschland alles opgeeft en een 100 K.M. of meer plotseling teruggaat. Dat het tot dit waagstuk in staat is, gelooven we vooreerst ook niet, vooral niet als we denken aan de uitlatingen van Duitschers na het Somme-offensief, dat zij zelfs voor geen zee van Fransch bloed uit Frankrijk zouden gaan.

BEKENDMAKING.

De verkoop van ZILVEREN GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van den 1sten Sept. 1915 t|m den 28sten Februari 1916 onder Nos. **6498 O, t|m 5454 P,** zal plaats hebben op *Donderdag* den 10en Mei a.s., en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, den 5en April 1917.

De Voorzitter,

7 C. S. GORSIRA.

B e k e n d m a k i n g.

Het publiek wordt herinnerd aan Art. 2 der Verordening van 31 October 1901|29 Januari 1902 (P. B. 1902 No. 7), thans luidende:

„Iedere hond moet voorzien zijn van:

1o. een halsband met een metalen plaat, waarop vermeld staat de naam des eigenaars;

2o. een aan den halsband vast te hechten penning, welks vorm en opschrift jaarlijks in de maand Mei door den Procureur generaal worden bepaald en welke, op vertoon van een door den Ontvanger afgegeven kwitantie, waaruit blijkt, dat de in Art. 1 bedoelde belasting is betaald, vanwege het plaatselijk hoofd der politie tegen den kostenden prijs wordt verstrekt.

De penning zal dit belastingjaar den vorm hebben van een ronde plaat, waarin in het midden een cirkelvormige opening, en tot opschrift hebben het getal 1917 en het woord Curaçao, en aan de achterzijde het volgnummer.

De penningen zijn aan de hoofdwacht der politie in de Willemstad verkrijgbaar tegen betaling van **twintig centen.**

Curaçao, den 2en Mei 1917.

De Procureur-generaal,

J. B. GORSIRA.

HAVEN-NIEUWS
VAN 28 APRIL — 12 MEI.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Caracas	H Hichborn	2 Mei	La Guayra	2 Mei	New York
Merida	A Johanson	2 „	Maracaibo	3 „	Maracaibo
Nickerie	A R Nyboer	30 April	New York	30 April	Paramaribo
Grove	S Knudsen	29 „	New York	30 „	Maracaibo
Maracaibo 1	P W Johnson	5 Mei	New York	5 Mei	Maracaibo
Merida	A Johanson	7 „	Maracaibo	7 „	La Guayra
Merida	A Johanson	9 „	La Guayra	10 „	Maracaibo
Philadelphia	G W Goodman	9 „	New York	10 „	La Guayra
Grove	S Knudsen	4 „	Maracaibo	5 „	New-York
Maracaibo	G W Goodman	10 „	Maracaibo	10 „	New York
Oranje Nassau	C D Nieman	12 „	New York	12 „	New York
Nepos	Nielsen	30 April	N P News	? Mei	Cuba
Mimer	Hopland	2 Mi	N P News	? „	Cuba

Schoeners	Aankomst	van	Schoeners	Vertrek	naar
America V	29 April	Pto Cabello	*Hirondelle*	30 April	Maracaibo
Silfide H	29 „	Maracaibo	*Nereida*	30 „	Pto Cabello
Vesta H	29 „	Aruba	*Silfede*	2 Mei	Pto Cabello
Rita Otilia	29 „	Vela de Coro	*Meteor*	2 „	Pto Cabello
Gloria V	1 Mei	Maracaibo	*Rita Otilia*	3 „	Vela dé Coro
Themis H	1 „	Maracaibo	*Vesta H*	1 „	Aruba
Percy C L	1 „	S J d P Rico	*Victoria*	4 „	Vela de Coro
Victoria	2 „	Vela de Coro	*Venus V*	4 „	Maracaibo
Alix V	2 „	Maracaibo	*Estelle H*	5 „	Aruba
Estelle H	2 „	Isl Barlov			
Luise Ana Rose	4 „	Mayaguez			
Atlanta H	5 „	Bonaire			
9 de Abril	5 „	Maracaibo			
Refugio	5 „	Aruba			
20 de Julio H	5 „	Río Hacha			
Electra H	5 „	Maracaibo			

1 Dit S.S. komt weer eenige dagen later.